

niedziela

głos z Torunia

NR 41 (982) • J • ROK LVI • 13 X 2013 • TORUŃ

W NUMERZE:

Wierzę, że Maryja jest pierwszą wśród wierzących – rozważanie na temat Różańca

„Studia Soborowe” – rozmowa z dr. Michałem Białkowskim

20 lat temu bp Andrzej Suski dokonał poświęcenia i otwarcia Oratorium im. bł. ks. Bronisława Markiewicza działającego przy parafii michalickiej pw. św. Michała Archanioła na toruńskich Rybakach. Była to pierwsza tego typu placówka w Toruniu. Inicjatorem jej powstania byli ks. prof. Czesław Kustra oraz ks. Józef Ślusarczyk. 29 września w kościele na Rybakach sprawowano Mszę św., w trakcie której rozpoczęto obchody 20-lecia funkcjonowania Oratorium. 2 października kontynuowano świętowanie w Sali Wielkiej Dworu Artusa w Toruniu

ZDJĘCIA: JOANNA KRUCZYŃSKA

Ks. Krzysztof Winiarski CSMA – dyrektor Oratorium (pierwszy z lewej) oraz ks. Leszek Przybylski CSMA – inspektor ds. wychowania w Zgromadzeniu św. Michała Archanioła wręczyli podziękowania przedstawicielom mediów: ks. Pawłowi Borowskiemu z „Głosu z Torunia”, Marii Choduń z Telewizji Toruń i Mariuszowi Załuskiemu z „Nowości”

20 LAT ORATORIUM NA RYBAKACH

Spotkanie w Dworze Artusa rozpoczął występ formacji NPWM (Najlepszy Przekaz W Mieście). Raperzy z Mławy zaprezentowali wymowny utwór „Wyciągamy dzieci z bramy”. Następnie obecny dyrektor Oratorium ks. Krzysztof Winiarski przedstawił krótką historię placówki. Wśród zaproszonych gości znaleźli się m.in.: Piotr Całbecki – marszałek województwa kujawsko-pomorskiego, Michał Zaleski – prezydent Torunia oraz księża michalicy z przełożonym generalnym ks. Kazimierzem Radzikim, ks. prof. Czesławem Kustrą – założycielem Oratorium oraz księżmi – byłymi dyrektorami placówki.

Podczas uroczystości wręczono medal Bene Merenti (łac. „dobrze zasłużonemu”), który nadawany jest za szczególne zasługi na rzecz Zgromadzeń św. Michała Archanioła i pomoc w realizacji charyzmatu bł. Bronisława Markiewicza. Medale wręczył ks. Kazimierz Radzik

i powędrowały one do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Kujawsko-Pomorskiego, Gminy Miasta Toruń oraz dr. Tadeusza Ładnia z oddziału nefrologicznego Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego w Toruniu.

W blisko półgodzinnym programie artystycznym młodzi podopieczni Oratorium zaprezentowali swoje talenty recytatorskie, wokalne i taneczne.

W dalszej części wręczono podziękowania dla pracowników Oratorium oraz sponsorów, instytucji, osób prywatnych wspierających działalność placówki. Podziękowania skierowano również do mediów przybliżających czytelnikom działalność Oratorium. Wśród docenionych znalazła się redakcja toruńskiej edycji „Niedzieli” – „Głos z Torunia”.

Pracownikom, wolontariuszom oraz podopiecznym placówki życzymy dalszego, owocnego funkcjonowania i opieki błogosławionego patrona ks. Bronisława Markiewicza.

Zespół Najlepszy Przekaz W Mieście wraz z podopiecznymi Oratorium podczas piosenki finałowej

Spotkanie zakończono wspólnym występem dzieci z Oratorium oraz zespołu Najlepszy Przekaz W Mieście.

Joanna Kruczyńska

Uczestnicy spotkania zgłębiali osobistą relację z Bogiem

Dni Formacyjne Akcji Katolickiej Diecezji Toruńskiej

Zamek Bierzgłowski

„Wiara dziełem Boga i człowieka” to główny temat cyklu konferencji rekolekcyjnych Akcji Katolickiej, które odbyły się w dniach 20-22 września w Zamku Bierzgłowskim. Poprowadził go ks. prof. Tadeusz Dutkiewicz. Początkiem rekolekcji była wieczorna Eucharystia z homilią poświęconą przyczynom utraty wiary. Później w ramach 150. rocznicy powstania styczniowego prof. Grażyna Halkiewicz-Sojak omówiła bogate życiorysy świętych: Zygmunta Szczęsnego Felińskiego, Adama Chmielowskiego i Rafała Kalinowskiego (kanonizowanych przez bł. Jana Pawła II), którzy, mając silną wiarę i nadzieję, walczyli o niepodległość ojczyzny będącej pod zaborami. dopełnieniem tematu była następna konferencja prof. Bogdana Burdziewicza „Tarcza polska oraz modlitwy i poezje związane z powstaniem styczniowym”. Oba te wykłady pokazały wspaniałych ludzi, dla których Bóg, Honor, Ojczyzna były w życiu priorytetami, oraz jak poprzez modlitwy i poezję przekazywano duchowe dziedzictwo dla następnych pokoleń. Dla nas były to wskazówki, jak w pełni łaski wiary i patriotyzmu zachować się w trudnej polskiej współczesności. Ilustrację tych wystąpień stanowiła wystawa poświęcona powstaniu styczniowemu oraz życiorysom wymienionych świętych związanych z powstaniem.

W dalszej części spotkania ks. prof. Tadeusz Dutkiewicz mówił o wierze pojmowanej jako rozumowe przyjęcie prawdy i osobowe przyłgnięcie do Boga, gdzie ogromną rolę odgrywają rozum i wola. Zwracał uwagę na społeczny charakter wiary i z tym związane zadania przeznaczone dla katolików, a zwłaszcza członków Akcji Katolickiej. Dni formacyjne były więc nasycone zgłębianiem naszej osobistej relacji z Bogiem poprzez łaskę wiary i jedność w modlitwie.

Do niezbędnych elementów czasu spędzonego w Zamku Bierzgłowskim należało też spotkanie informacyjne prowadzone przez prezesa DIAK Lidę Gliwę, która, omawiając sprawy bieżące, oznajmiła, że nowym krajowym asystentem Akcji Katolickiej przy KEP został biskup pomocniczy diecezji warszawsko-praskiej ks. Marek Solarczyk. W dalszej części zapoznała z zadaniami i literaturą na nowy rok formacyjny. Wspomniała także o niebezpiecznej ideologii gender.

Ważnym punktem programu była sobotnia wieczorna agapa, na której wymienialiśmy się doświadczeniami i łączyliśmy we wspólnym śpiewie. Organizatorem dni formacyjnych była prezes Lidia Gliwa wraz z Zarządem DIAK, a nad całością czuwał diecezjalny asystent Akcji Katolickiej ks. Wiesław Łużyński.

M.M.

Matka Boża działa cuda

Boleszyn

16 września w sanktuarium maryjnym w Boleszynie obchodzono święto Matki Bożej Bolesnej. W tym roku główna uroczystość odbywała się dzień później ze względu na zakończenie peregrynacji kopii Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej w diecezji toruńskiej, w którym także licznie uczestniczyli boleszyńscy parafianie wraz ze swoim proboszczem.

Jak co roku, na wieczornej Eucharystii zgromadziło się bardzo dużo wiernych tych, którzy zwykle w tym czasie przybywają do Matki Bożej Boleszyńskiej, a także tych, którzy pojawili się po raz pierwszy. Przygotowania duchowe rozpoczęły się w sobotnie popołudnie Mszą św. sprawowaną przez kustosza ks. kan. Piotra Nowaka. Po niej tradycyjnie odbyła się Droga Krzyżowa ulicami Boleszyna, w którą aktywnie włączali się wierni, niosąc krzyż. W niedzielę Msze św. przebiegły zgodnie z harmonogramem, a wieczornym Apelem Maryjnym rozpoczęto całonocną adorację Najświętszego Sakramentu, która trwała do godz. 15 dnia następnego, po czym modlono się Koronką do Bożego Miłosierdzia. Główne obchody uroczystości rozpoczęły się w kościele o godz. 18.30, skąd przeniesiono cudowny obraz Matki Bożej Boleszyńskiej do ołtarza polowego. Tam, jak co roku, sprawowano Eucharystię pod przewodnictwem bp. Wiesława Śmigła z Pelplina. Po Mszy św. w procesji światła przeniesiono Obraz do kościoła, gdzie tradycyjnie odnowiono śluby boleszyńskie oraz poświęcono ziarno siewne.

Mimo niesprzyjającej pogody święto zgromadziło licznych wiernych oraz kapłanów z sąsiednich miejscowości. Deszcz nie wystraszył też pielgrzymów. Święto uświetnił śpiewem chór „Harmonia” z Nowego Miasta Lubawskiego pod kierunkiem Marka Piątkowskiego, a grał zespół sygnalistów myśliwskich – rodzina państwa Ciesielskich ze Słupa. Jak co roku, w przygotowanie i przebieg uroczystości zaangażowało się wielu parafian, zarówno dzieci, młodzież, jak i dorośli, pod czujnym okiem ks. kan. Piotra Nowaka.

Elżbieta Kozłowska

ARCHIWUM PARAFII

Przygotowanie do posług stałych

Zamek Bierzgowski

Rekolekcjami „Posługa Eucharystii”, które miały miejsce w dniach 27-29 września w Diecezjalnym Centrum Kultury w Zamku Bierzgowskim, rozpoczęliśmy kolejny rok formacji w naszej diecezji przygotowujący

mężczyzn do przyjęcia posług stałego lektora i stałego akolity. Prowadził je paulin o. Zbigniew Ptak z Torunia. Poświęcił je w całości Eucharystii. Czas rekolekcji wypełniły: codzienna Msza św., nauczania, Liturgia Godzin oraz nabożeństwo pokutne.

W rekolekcjach uczestniczyło 45 osób, blisko połowa rozpoczynała przygotowania do przyjęcia posługi stałego lektora, druga połowa kontynuowała cykl formacyjny przygotowujący do przyjęcia posługi stałego akolity. Wszyscy oni zostali skierowani przez księży proboszczów, którzy dostrzegają w swoich parafiach potrzebę tych posług.

Kandydaci przygotowujący się do przyjęcia posługi stałego akolity pochodzą z następujących parafii: Bierzgowo, Działdowo (św. Katarzyny), Grądzko, Grudziądz (św. Maksymiliana Kolbego), Przysiek, Radoszki, Toruń (bł. Marii Karłowskiej, Chrystusa Króla, Matki Bożej Nieustającej Pomocy, Matki Bożej Zwycięskiej i św. Jerzego, Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej, Opatrzności Bożej, św. Antoniego, św. Józefa, św. Maksymiliana Kolbego, Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny) oraz Złotoria.

Kandydaci zgłoszeni przez księży proboszczów do przyjęcia posługi stałego lektora, w sumie 21 osób, pochodzą z następujących parafii: Działdowo (św. Katarzyny), Jastrzębie, Lubawa (Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny i św. Anny), Przysiek, Toruń (Matki Bożej Królowej Polski, Matki Bożej Zwycięskiej i św. Jerzego, św. Józefa), Wąbrzeźno (Matki Bożej Królowej Polski) oraz Zławieś Wielka.

Dk. Waldemar Rozyński

Uczestnicy rekolekcji przygotowujących do przyjęcia posług stałego lektora i stałego akolity

„Wspomnienia są oknem na szczęście”

Pamięć o pięknych chwilach jest wspólnym darem, który pomaga nam rozświetlić szare dni. Radość ze wspólnego wspominania cudownych przeżyć zagościła wśród pielgrzymów z parafii pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Grodzicznem. 22 września uczestnicy wiosennej pielgrzymki do Włoch spotkali się, by odświeżyć w pamięci momenty wyprawy. Spotkanie rozpoczęło się modlitwą, która umocniła wspólnotę w wierze. Następnie przystąpiono do prawdziwie włoskiej uczy, podczas której nie mogło zabraknąć tradycyjnego spaghetti. Później nadszedł czas na wspomnienia miejsc, które znalazły się na pielgrzymkowym trakcie. Przepiękne włoskie zakątki i miejsca głębokich duchowych przeżyć przedstawiała najmłodsza uczestniczka – Marynia, która przygotowała prezentację multimedialną. Jeszcze raz oczami wyobraźni podziwiano Wieczne Miasto i Watykan, gdzie pielgrzymi uczestniczyli w modlitwie Anioł Pański z Ojcem Świętym Franciszkiem. W swoich wspomnieniach dotarli do sanktuarium św. Michała Archaniola w Monte Sant'Angelo,

a także podziwiali panoramę San Giovanni Rotondo z sanktuarium o. Pio. Ten święty jest szczególnie bliski naszej wspólnoty, ponieważ od wielu lat w parafii służy i daje świadectwo wiary „Grupa Ojca Pio”. Podczas oglądania zdjęć uczestnicy ponownie mogli przenieść się na wzgórze Monte Cassino, gdzie pół roku temu złożyli wieńce upamiętniające chwałę i bohaterstwo poległych żołnierzy. We wspomnieniach dotarli też do miejsca urodzenia św. Franciszka i św. Klary, czyli do Asyżu, Wenecji wraz z bazyliką św. Marka.

Uczestnicy pielgrzymki i radosnego spotkania popielgrzymkowego podkreślali, że najistotniejsze na pielgrzymim szlaku była możliwość uczestniczenia w Eucharystii w tych świętych miejscach oraz wspólna modlitwa i rozważanie Słowa Bożego. Dzięki temu zawiązała się głęboka więź. Pielgrzymowanie przy radosnej pieśni, modlitwie, rozmowie i przeżywaniu jubileuszy – kapłaństwa czy kolejnych urodzin zachęciło wszystkich do tego, by spotykać się już po powrocie do swoich domów, rodzin i tworzyć pielgrzymkową wspólnotę. Postanowienie zostało więc

W czasie radosnego spotkania popielgrzymkowego

zrealizowane. Popołudniowe niedzielne spotkanie sprawiło, że znów wszyscy poczuli się jedną rodziną. Bycie razem i przekazywanie swojego doświadczenia wiary i miłości jest tym, co umacnia jedność. Pielgrzymi mogli ze sobą rozmawiać, cieszyć się, wspominać i planować kolejne pielgrzymki. I tak podczas wspólnej zabawy, która kończyła spotkanie, podjęto decyzję, że w następną podróż wyruszą do Chorwacji.

Anna Wielgoszyńska

WIESŁAW OCHOTNY

Modlitwa jest wędrówką z Kimś, kto kocha, przebacza, podnosi, wskazuje kierunek, pomaga zdobywać szczyty, uczy pokory, pozwala zachwycić się pięknem... Dlatego chcę wędrować z Nim nieustannie, by nigdy nie doświadczyć samotności

Wierzę, że Maryja jest pierwszą wśród wierzących

Benedykt XVI, otwierając Rok Wiary, napisał w liście apostołskim „Porta fidei”, że zawierzamy ten czas łaski Matce Bożej, nazwanej „błogosławioną, która uwierzyła” (Łk 1, 45). Gdy więc dobiega końca święty czas Roku Wiary, kierujemy nasze oczy i serca ku Maryi, o której bł. Jan Paweł II powiedział, że to właśnie Ona „uwierzyła pierwsza”.

Spójrzmy jeszcze dalej na Maryję według myśli bł. Jana Pawła II: „Od chwili zwiastowania i poczęcia, od chwili narodzenia w stajni betlejemskiej, szła krok w krok z Jezusem w swojej macierzyńskiej

pielgrzymce wiary. Szła poprzez lata Jego życia ukrytego w Nazarecie, szła w okresie zewnętrznego oddalenia, gdy rozpoczął «czynić i nauczać» pośród Izraela – szła nade wszystko poprzez straszliwe doświadczenie Golgoty” („Redemptoris Mater”, 26). Zauważmy, że w czasie, gdy Maryja towarzyszyła Jezusowi, była wielokrotnie doświadczana wydarzeniami po ludzku trudnymi, bolesnymi, takimi, które mogły zachwiać Jej wiarą lub ją osłabić. Zwiastowanie i poczęcie były dla Maryi niezrozumiałe i mogły narazić Ją na wiele przykrości. Miała być

Matką Boga, tymczasem w swoich ramionach w Betlejem trzymała bezbronne dziecko, dla którego to Ona musiała być wsparciem i ochroną, zwłaszcza w obliczu morderczej ręki Heroda i podczas ucieczki do Egiptu. Przez wiele lat żyła z rodziną w obcym kraju, w ukryciu, wypełniając proste, codzienne obowiązki. Mimo to wierzyła bezgranicznie w boskość swojego Syna, co pokazała w Kanie Galilejskiej, mówiąc: „Uczyńcie wszystko, cokolwiek wam powie mój Syn” (Łk 2, 5). Cały następny etap życia Maryi, aż do wydarzenia na Golgocie, jest

w Ewangelii niemalże pominięty. Jest to czas Maryi, która milczy, słucha i rozważa (por. Łk 2, 19). Wreszcie stajemy z Bożą Matką na Golgocie, gdzie Jej wiara osiąga szczyt. Wierzy w Boga-Człowieka, cierpiącego, umierającego na Jej oczach, złożonego w Jej ramiona.

Papież Franciszek natomiast podkreśla, że Maryja jest doskonałym przykładem człowieka wierzącego całkowicie zaangażowanego w wyznawanie swojej wiary. To także i nas zobowiązuje do nieustannego wysiłku wierności.

W myśl tych refleksji patrzmy na Maryję – właśnie teraz, w październiku – jako na pierwszą wśród wierzących. Patrzymy, przesuwając paciorki różańca, do którego tak usilnie zachęcał nas bł. Jan Paweł II, nazywając go „szkołą Maryi”. Maryja bowiem swoim życiem i postępowaniem pokazała, jak być „pielgrzymem wiary”, a więc towarzyszyć Jezusowi i jednocześnie nieustannie zadawać pytania, które otworzą nas na światło wiary.

„Różaniec to moja ulubiona modlitwa! – wyznał papież – Taka wspaniała modlitwa! Wspaniała w jej prostocie i jej głębi. Z głębi mojego serca zachęcam wszystkich do jej odmawiania” (Ludźmier, 1997 r.). Błogosławiony rozumiał, że w medytacjach różańcowych najdoskonalej dotykamy wiary Tej, która pierwsza uwierzyła. Tej, która jako pierwsza osoba w historii w całej pełni ukazała, w czym tkwi istota chrześcijańskiej wiary. Po Jej pierwszym „amen” pojawiło się wiele kolejnych, które zrodzone były z wiary. Wierzyć to nieustannie dawać życie Jezusowi w swoim sercu, jednoczyć się z Nim w miłości, dziękować, słuchać i naśladować Go. Owo trwanie z Jezusem i przy Jezusie bł. Jan Paweł II utożsamia z niesieniem krzyża codzienności: obowiązków, pracy, choroby, cierpienia, kłopotów. Jednocześnie Maryja uczyła, że droga wiary prowadzi do ludzi, aby im nieść Jezusa. Dlatego Maryja jest Nauczycielką życia wiary. Jest Matką duchową wszystkich wierzących i – jak mówi papież Franciszek – „jest Matką Kościoła i Matką naszej wiary” („Lumen fidei”, 60).

Dotykając w rozważaniach różańcowych wiary Maryi, za radą bł. Jana Pawła II wprowadzamy w nie wszystkie sprawy, które składają się na życie człowieka – na nasze życie – i dokonujemy konfrontacji, jak w świetle wiary Matki Jezusa wygląda nasza wiara.

Bł. Maria Karłowska, którą zwykle wspominamy w naszych refleksjach, była człowiekiem takiej właśnie głębokiej i żywej wiary – na wzór Najświętszej Maryi Panny. Mówiono o niej, że już jako dziecko karmiła się wiarą w rodzinie, gdzie codzienne modlitwy pomagały jej wzrastać w pobożności, przez co od młodości żyła wiarą i nie brakowało wiary w jej postępowaniu. Matka Maria mówiła: „Cnota wiary jest tak potrzebna do zbawienia, że bez niej nie można go osiągnąć. Przez wiarę poznajemy cel, jaki powinniśmy sobie założyć we wszystkich naszych sprawach” i wyjaśniała: „Aby wiara była zasługującą, powinna być złączona z dobrymi uczynkami” (Pisma Marii Karłowskiej). Tak sama żyła i tego uczyła innych.

Wpatrzona w Maryję, rozmiłowana w odmawianiu Różańca, podkreślała, że Matce Najświętszej miła jest modlitwa, jeśli idzie w parze z naśladowaniem Jej cnót. Modliła się: „Matko

Różańcowa, naucz mnie drogi prostej, prowadzącej do zjednoczenia z Bogiem” (Pisma Marii Karłowskiej). Świadkowie życia Matki Karłowskiej twierdzą, że często przypominała, aby odmawiać Różaniec starannie, pobożnie, z wielką dbałością o jakość tej modlitwy.

Na koniec naszych rozważań, módlmy się słowami papieża Franciszka: „Matko, wspomóż naszą wiarę! Otwórz nas na słuchanie Słowa, byśmy rozpoznali głos Boga i Jego wezwanie. Obudź w nas pragnienie, by iść za Nim. Pomóż nam, abyśmy pozwolili dotknąć się przez Jego miłość, byśmy mogli dotknąć Go wiarą. Pomóż nam w pełni Mu się zawierzyć, wierzyć w Jego miłość, zwłaszcza w chwilach zgryzoty i krzyża, gdy nasza wiara wezwana jest do dojrzenia. Zasiewaj w naszej wierze radość Zmartwychwstałego. Przypominaj nam, że ten, kto wierzy, nie jest nigdy sam” („Lumen fidei”, 60). I prosimy razem z bł. Janem Pawłem II: „Prowadź nas, Ty, która jesteś pierwsza wśród wszystkich wierzących – prowadź lud Boży na tej polskiej ziemi w pielgrzymce wiary i nadziei” (Apel Jasnogórski, Częstochowa, 12 czerwca 1987 r.).

Oprac.

s. Gaudiosa Czesława Dobrska CSDP

W październiku patrzmy na Maryję jako na pierwszą wśród wierzących, przesuwając paciorki różańca, do którego zachęcał nas bł. Jan Paweł II

ŚWIADECTWA

Różaniec jest dobrą modlitwą, ale absolutnie mi zbędną! Maryja ważna, ale nie dla mnie! Tak myślałam kiedyś. Później dostałam różaniec, podobał mi się, co nie oznaczało, że chciałam się na nim modlić! Pewnego wieczoru szczególnie jakby mnie przyciągał. Tej nocy umarł mój tata. Śmierć przeszła obok mnie, a ja poczułam się jak Izraelita, który znaczący swoje drzwi, po to, by śmierć i zło nie miały do mnie dostępu. Zrozumiałam, że Różaniec ma w sobie moc! Nadal nie rozumiem wszystkiego, ale już wierzę w to, że Maryja jest moją obroną, że prowadzi mnie do Chrystusa, a On prowadzi mnie do Boga Ojca. Alicja (lat 47)

Kiedyś nie lubiłam Różańca. Uważałam go za nudną modlitwę, która nie ma sensu. Jakis czas temu byłam w życiowym dołku, oddalałam się od Boga, czułam się samotna. Ksiądz zadał mi za pokutę właśnie Różaniec i okazało się, że doświadczyłam pokoju serca. Zaczęłam po niego sięgać częściej. Zawsze, kiedy potrzebowałam pokoju, wyciszenia, kiedy robiło się nieciekawie sięgałam po Różaniec. Okazało się, że potrafię rozważać te tajemnice, że modlitwa ta niesie ze sobą wielkie bogactwo. Dzięki niej wiem, że Bóg ma dla mnie wspaniały plan. Dzisiaj dzień bez modlitwy różańcowej jest pusty, czegoś mi brakuje. Ta modlitwa towarzyszy mi przez cały czas: modlę się nawet kosząc trawę, gotując obiad, prasując. Różaniec jest dla mnie niezbędnym posiłkiem, który wzmacnia mnie, dodaje mi energii i mocy do codziennej walki, zmagania się. To jest tak jakbym zjadła solidne śniadanie i założyła zbroję, od której odbija się to, co chce mi zaszkodzić. W nim znajduję Boga, który jest moją siłą, pomaga mi być kochającą żoną i matką. Z czegoś niezrozumiałego stał się czymś cennym. Nie rozumiem, jak się to stało, ale cieszę się, że to się dokonało w moim życiu. Ewa (lat 36)

„STUDIA SOBOROWE”

Z dr. Michałem Białkowskim, adiunktem w Katedrze Historii Dyplomacji na Wydziale Politologii i Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, wiceprezesem Klubu Inteligencji Katolickiej w Toruniu, rozmawia Helena Maniakowska

HELENA MANIAKOWSKA: – W najbliższych dniach ukaze się książka „Studia Soborowe. Historia i nauczanie Vaticanum II.” Jest Pan jej redaktorem naukowym. Proszę przybliżyć w kilku zdaniach tamto wydarzenie.

MICHAŁ BIAŁKOWSKI: – Sobór Watykański II był najważniejszym wydarzeniem w historii Kościoła w XX wieku. Zapowiedziany w styczniu 1959 r. został otwarty przez bł. Jana XXIII 11 października 1962 r., a zamknięty przez Pawła VI 8 grudnia 1965 r. Polskę, kraj za żelazną kurtyną, reprezentowała spora grupa biskupów. W sumie w czterech sesjach Soboru uczestniczyło kilkudziesięciu polskich hierarchów. Spośród biskupów polskich największy udział w pracach Soboru oraz komisji soborowych mieli: kard. Stefan Wyszyński, abp Karol Wojtyła, abp Antoni Baraniak SDB oraz abp Bolesław Kominek. Owocem Vaticanum II jest 16 dokumentów: 4 konstytucje, 9 dekretów i 3 deklaracje.

– Jaki cel przyświecał redaktorowi naukowemu oraz autorom przygotowującym tom „Studiów Soborowych”?

– Rok Wiary oraz 50. rocznica otwarcia Soboru Watykańskiego II były okazją do podejmowania wielu inicjatyw w Kościele, w tym również tych o charakterze naukowym. Taką inicjatywą była ubiegłoroczna międzynarodowa konferencja naukowa „Sobór Watykański II – wiosna Kościoła?”. Po sympozjum dyskutowałem, w jaki sposób zagospodarować bogactwo treści, które pozostały. Tak zrodził się pomysł, by wydać publikację „Studia Soborowe. Historia i nauczanie Vaticanum II”. Książka składa się z dwóch części. Pierwsza to historia epoki Soboru, zawiera m.in. omówienie polskiego kontekstu czasów Soboru; przedstawiony

został również przebieg obrad oraz obecność na Soborze kard. Stefana Wyszyńskiego, abp. Karola Wojtyły i abp. Antoniego Baraniaka SDB. Część druga to nauczanie Soboru. Artykuły odwołują się do najważniejszych dokumentów Soboru, ale też przenoszą nas w czas współczesny, próbując dokonać pewnego podsumowania i analizy, w jaki sposób dzisiaj w życiu Kościoła możemy wdrażać nauczanie Soboru Watykańskiego II.

– Jakie było kryterium doboru autorów?

– Bardzo zależało mi, by w publikacji znalazły się artykuły, które pokazują różnorodny wymiar Soboru Watykańskiego II. Sięgnąłem zatem do specjalistów najwyższej miary. Dla przykładu w części pierwszej kolejne artykuły napisali: prof. Wojciech Polak, dr Ewa K. Czaczkowska, ks. dr Robert Skrzypczak, ks. dr Jarosław Wąsowicz SDB. W tej części znalazł się również tekst, na który pragnę zwrócić szczególną uwagę – znakomity esej pióra benedyktynki s. Małgorzaty Borkowskiej. Ta niezwykła mniszka, a zarazem jeden z największych badaczy dziejów życia monastycznego i zakonnego przywołuje własne wspomnienia dotyczące reformy zakonów po Soborze. Jest to więc relacja świadka. Drugim, ważnym kryterium doboru było sięgnięcie po naukowców reprezentujących różne ośrodki naukowe w Polsce i za granicą. Dlatego obok tekstu ks. prof. Marka Jagodzińskiego, który omówił perspektywę teologiczno-eklezyjną w Kościele po Soborze, znajduje się referat ks. prof. José Ramona Villara z Pampeluny o tożsamości teologicznej wiernego świeckiego w świetle Soboru Watykańskiego II. Z kolei jezuita o. Grzegorz Dobroczyn-

Dr Michał Białkowski

ski zajął się problemem mediów w Kościele oraz Kościołem we współczesnych mediach. Łącznie w tomie znalazły się 22 teksty.

– Jaki był cel opracowania tej książki, co ona wniesie do wiedzy przeciętnego czytelnika?

– Jej celem była prezentacja aktualnego stanu wiedzy, a więc omówienie Soboru w świetle najnowszych badań, sięgnięcie do źródeł, dokumentów oraz zdjęć dotąd nieznanych i niepublikowanych. Kolejnym celem było zwrócenie uwagi na rangę Soboru Watykańskiego II oraz aktualność jego przesłania. Kościół współczesny jest Kościołem Soboru Watykańskiego II. Benedykt XVI – jeszcze jako prefekt Kongregacji Nauki

Wiary – zwracał uwagę na fakt, aby w historii Kościoła nie dzielić czasu na przed i posoborowy, bo Kościół jest jeden i jego historia ma charakter ciągły. To, co działo się pół wieku temu – choć uczestnicy tamtych wydarzeń najczęściej już nie żyją – jest wydarzeniem wciąż żywym w pamięci współczesnego Kościoła. Bo fenomen katolicyzmu polega przecież m.in. na ciągłości jego dziejów.

23 października o godz. 17 w Centrum Dialogu im. bł. Jana Pawła II, pl. bł. ks. Stefana W. Frelichowskiego 1, odbędzie się uroczysta prezentacja i promocja tomu „Studia Soborowe. Historia i nauczanie Vaticanum II” pod redakcją Michała Białkowskiego

Dzień Papieski w diecezji toruńskiej

W ramach obchodów Dnia Papieskiego 10 października przy pomniku Mikołaja Kopernika w Toruniu odbył się happening w wykonaniu uczniów Gimnazjum nr 3.

13 października
godz. 16.30 – Występ zespołu muzycznego Stowarzyszenia PRO-MISJA w kościele Świętego Ducha
godz. 17 – Msza św. w kościele Świętego Ducha
godz. 18 – Przemarsz z kościoła do pomnika bł. Jana Pawła II (prowadzi orkiestra z WOAK-u),
godz. 18.15 – Złożenie kwiatów przy pomniku bł. Jana Pawła II oraz program słowno-muzyczny w wykonaniu stypendystów Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”

Mistrz dialogu

Dnia 13 października, w niedzielę poprzedzającą dzień wyboru kard. Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową, przypada 13. Dzień Papieski, który od początku koordynuje Fundacja „Dzieło Nowego Tysiąclecia”.

W tym roku decyzją Konferencji Episkopatu Polski przebiega pod hasłem: „Jan Paweł II – Papież dialogu”. Odbyna się w jednoźni z papieżem Franciszkiem, w 35. rocznicę wyboru Jana Pawła II na papieża, w atmosferze modlitwy i refleksji. Takie sposoby przeżywania – według zamysłu organizatora – może poprawić umiejętności twórczego spotkania ludzi o różnych poglądach, religii czy kultur, ludzi głęboko religijnych i szczerze poszukujących Boga. Dialog bowiem jako forma modlitwy i zasada życia prowadzi do prawdy.

Dzień Papieski jest wydarzeniem duchowym, intelektualnym i kulturalnym, ma również wymiar charytatywny. Dlatego wierni modlą się za wstawiennictwem bł. Jana Pawła II, uczestniczą w Mszach św. czy nabożeństwach, a potem w konferencjach, panelach dyskusyjnych, seminariach czy sesjach naukowych oraz w koncertach, konkursach lub przedstawieniach teatralnych, a także składają kwiaty lub palą świece przy pomniku bł. Jana Pawła II. Wspierają również stypendystów Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia” – uzdolnioną, niezamężną młodzież z małych miast i wsi – w czasie ogólnopolskiej zbiórki na rzecz tej fundacji. Ponadto można budować żywy pomnik bł. Jana Pawła II przez wysłanie SMS-a o treści „Pomoc” na numer 7250 (koszt 2,46 zł) lub wpłatę darowizny on-line za

pośrednictwem strony: www.dzielo.pl. Obchody Dnia Papieskiego stanowią zachętę do poznania albo pogłębiania nauczania bł. Jana Pawła II, który był mistrzem dialogu, przez dzieci, młodzież i dorosłych oraz zastanowienia się nad kulturą słowa, jakością naszych rozmów czy dyskusji. Są także wyrazem miłości, która zauważa potrzeby bliźnich i niesie pomoc.

Beata Pieczykura

Pomagamy blisko Ciebie!

Kamizelki dla najmłodszych

Jednym z istotniejszych działań Caritas Diecezji Toruńskiej, realizowanych od 5 lat na terenie regionu kujawsko-pomorskiego, jest projekt „Jestem widoczny, jestem bezpieczny”, skierowany do dzieci i ich rodziców. Najmłodszy w ramach programów prewencyjnych z udziałem służb mundurowych i WORD-u uczestniczą w zajęciach i otrzymują elementy odblaskowe. Rodziców zaś motywujemy do większej troski i dbałości o prawidłowe zachowania ich dzieci w ruchu komunikacyjnym.

Projekt przebiega w trzech etapach. W ramach pierwszego etapu 1 tys. dzieci uczestniczyło w zajęciach edukacyjnych na terenie Ośrodka Szkoleniowego Caritas Diecezji Toruńskiej w Przysieku. Uczniowie klas „0” przybyli w dniach 23-27 września do miasteczka drogowego, przygotowanego przez pracowników

Wojewódzkiego Ośrodka Ruchu Drogowego w Toruniu, którzy wraz z funkcjonariuszami Komendy Miejskiej Policji w Toruniu, Strażą Miejską w Toruniu i wolontariuszami Toruńskiej Grupy Ratowniczej PCK zrealizowali interesujący

i dynamiczny program prewencyjny. Dzieci otrzymały nagrody w konkursach oraz obiad i łakocie. Drugi etap projektu realizowany jest w październiku, kiedy to 3 tys. kamizelek proboszczowie rozdają w świątyniach po Mszy

W miasteczku drogowym przygotowanym przez Wojewódzki Ośrodek Ruchu Drogowego dzieci uczyły się przechodzić przez jezdnię

św. niedzielnej. Przekazaniu kamizelek towarzyszy apel na temat bezpiecznych zachowań w ruchu komunikacyjnym. Projekt w tej fazie kierujemy szczególnie do parafii wiejskich, gdzie tego rodzaju przedsięwzięcia są szczególnie potrzebne. Etap trzeci realizujemy w ramach inauguracji Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom, gdzie przekazujemy 3 tys. uczestników kamizelek. Inauguracja odbędzie się 30 listopada na toruńskim lodowisku TOR-TOR.

Akcja jest finansowana ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Kujawsko-Pomorskiego na lata 2007-2013. Wspierają ją również firmy: Krajowa Spółka Cukrowa Polski Cukier i Erbud Oddział Toruń. Patronat medialny objęło Radio PiK.

Anna Pławińska

ZAPRASZAMY • ZAPRASZAMY • ZAPRASZAMY • ZAPRASZAMY

SYMPOZJUM O LUDMILE ROSZKO

Wydział Nauk o Ziemi UMK, Instytut Historii i Archiwistyki UMK, Oddział Toruński Polskiego Towarzystwa Geograficznego, Wydział Politologii i Studiów Międzynarodowych UMK, Biblioteka Uniwersytecka UMK, Instytut Miłosierdzia Bożego zapraszają na sympozjum naukowe pt. „Ludmiła Roszko – wybitny geograf i współzałożycielka Instytutu Miłosierdzia Bożego w setną rocznicę urodzin”. Sympozjum odbędzie się 16 października w Centrum Dialogu im. Jana Pawła II w Toruniu przy pl. bł. Stefana Frelichowskiego 1 (przy Wyższym Seminarium Duchownym)

PROGRAM

Godz. 8 – Msza św., kaplica Wyższego Seminarium Duchownego

Godz. 9

Część I

Wybitny geograf

moderator: prof. dr hab. Wojciech Wysota

Otwarcie i przywitanie uczestników

Projekcja filmu o Ludmille Roszko (Olgierd Dubowik)

Prof. dr hab. Edward Wiśniewski, „Charakterystyka dorobku naukowego Ludmiły Roszko”

Dr Antonii Olszewski, „Ludmiła Roszko jako nauczyciel akademicki i wychowawca”

godz. 10.30 – Przerwa na kawę

Godz. 11

Część II

Współzałożycielka Instytutu Miłosierdzia Bożego

moderator: dr hab. Waldemar Rozynekowski, prof. UMK

Ks. dr Michał Damazyn, „Zarys biografii i życia duchowego Ludmiły Roszko”

Bp dr Józef Szamocki, „Instytuty życia konsekrowanego w Kościele”

Dr hab. Waldemar Rozynekowski, prof. UMK, „Instytut Miłosierdzia Bożego – zarys historii”

Prof. dr hab. Wojciech Polak, „Działania Służby Bezpieczeństwa wobec Ludmiły Roszko”

godz. 13 – Przerwa na kawę

Godz. 13.45

Część III

Wspomnienia o Ludmille Roszko

moderator: prof. dr hab. Wojciech Polak

Godz. 16

Część IV. Otwarcie wystawy

Biblioteka UMK, I piętro – autorzy wystawy (dr hab. Zenon Kozieł, Małgorzata Kozieł, dr Marta Czyżak, Alina Dauksza-Wiśniewska)

DIECEZJALNE SPOTKANIE GRUP MODLITWY ZA KAPŁANÓW

24 października zapraszamy do Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Toruńskiej w Toruniu wszystkich, którzy podejmują modlitwę za kapłanów. Grupy Modlitwy za Kapłanów, zwane często „Margaretkami”, funkcjonują w wielu parafiach naszej diecezji. Ich członkowie otaczają modlitwą kapłanów posługujących w naszej diecezji oraz wypraszają u Boga nowe powołania kapłańskie i zakonne.

„Margaretka» jest wspaniałym Bożym dziełem. Nazwa pochodzi od imienia niezwyklej osoby, którą była Margaret O'Donnell. W wieku 13 lat, w sierpniu 1951 r., zaraziła się chorobą Heine-Medina podczas spotkania rodzinnego. Margaret szybko zrozumiała, że ta choroba była jej powołaniem, tak jak dla innych małżeństwo, kapłaństwo lub życie zakonne. Zaczęła więc poświęcać swoje cierpienie, modląc się za swoją parafię, proboszcza, kapłanów, we wszystkich intencjach, które jej powierzano. Wielu kapłanów podnosiła na duchu swoją modlitwą, wielu pomogła swoim cierpieniem. Symbolem apostolatu «Margaretka» stał się więc mały, biały kwiatek, który oznacza poświęcenie, prostotę i jedność. W centrum kwiatu wpisuje się imię i nazwisko kapłana, zaś na 7 płatkach imiona i nazwiska 7 osób (lub nazwiska rodzin), które składają Bogu przyrzeczenie dożywotniej modlitwy – każda osoba (lub rodzina) w jednym określonym dniu tygodnia za konkretnego kapłana” (ze strony www.margaretka.org.pl).

Zapraszamy do włączenia się w to wielkie dzieło modlitwy za kapłanów.

Do wzięcia udziału w tym spotkaniu zapraszamy tegorocznych neoprezbiterów.

PROGRAM

godz. 15 – Koronka do Bożego Miłosierdzia i zawiązanie wspólnoty

godz. 16 – Adoracja Najświętszego Sakramentu i modlitwa różańcowa w intencji kapłanów

godz. 17 – Eucharystia pod przewodnictwem bp. Józefa Szamockiego

Ze względów organizacyjnych bardzo prosimy o zgłoszenia grup i osób pragnących wziąć udział w modlitewnym spotkaniu.

Zgłoszenia przyjmuje: ks. Rafał Bochen

tel. (56) 610-22-44

e-mail: knc-torun@o2.pl

Ks. Rafał Bochen

Koordynator Grup Modlitwy za Kapłanów Diecezji Toruńskiej

CHRZEŚCIJAŃSKA DYSKOTEKA

Chrześcijańska dyskoteka odbędzie się 25 października w Nowym Mieście Lubawskim. Przed nami całonocna zabawa przy niebanalnej muzyce, koncerty na żywo.

Wystąpią Magdalena Frączek (dawny zespół „Love Story”) oraz zespół „Reggaeside”. Ponadto wiele niespodzianek. Nie może Was na niej zabraknąć! Zaproszenie swoich znajomych!

Startujemy o godz. 18 Mszą św. w kościele św. Tomasza Apostoła w Nowym Mieście Lubawskim, a o 19.30 rozpoczynamy zabawę w Finisz Club przy ul. Grunwaldzkiej 67.

Organizatorzy CRISTOTEKI

głos z Torunia niedziela

Ks. Paweł Borowski
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. (56) 622-35-30 w. 39
fax (56) 621-09-02
e-mail: torun@niedziela.pl

Dyżury: od poniedziałku do piątku
w godz. 9-13

Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. (34) 369-43-38

